

USPEŠEN TEDEN MOŽGANOV Maša Vavpot



Foto: rtv slo.si

S televizijsko oddajo na TVS 1 v petek, 16.marca dopoldne ob 10., je bil sklenjen Teden možganov. Sodelovala sta tudi vodilni slovenski nevrolog dr. Zvezdan Pirtovšek, naš urednik Borut Pogačnik, kot psihoterapevt ter analitično psihološka terapevtka Breda Biščak in predstavnica Sinapse, Dolores Trol.

V izjemno zanimivi oddaji so namenili tudi pozornost invalidnostim, kot na primer sanjam slepih od rojstva ali kasneje oslepelim. V oddaji so sodelovali tudi številni gledalci. Teden možganov je sicer spremljalo več deset predavanj in delavnic. Izjemno poznavanje Jungove psihologije našega urednika, se je tudi zdaj izkazalo za velik prispevek k Tednu možganov.

Pirtovškov prispevek pa je na skici možganov, jasno pokazal, kateri del možganov je odgovoren in uravnava naše spanje pa tudi sanje. Za zadnje so zlasti pomembne REM faze sna. Kratenje spanja in REM obdobji lahko privede do trajnih okvar možganov. Oddajo si lahko ogledate v arhivu TVS.

JERNEJ SLIVNIK DO 12. MESTA

Drago Perko



Foto: zsis.si

Edini slovenski predstavnik na paraolimpijskih igrah Jernej Slivnik se je izkazal na slalomu, kjer je zasedel 12. mesto. To je tudi najboljša uvrstitev kateregakoli slovenskega športnika na zimskih paraolimpijskih igrah po letu 1992.

Potegnil iz sebe vse

"Danes je bilo zelo super, čeprav zjutraj nisem imel tako dobrega občutka, nisem bil pri moči. Potem sem se nekako le zbudil, potegnil to iz sebe in sem zelo vesel. Bil sem zelo na trnih, komaj sem čakal drugo vožnjo in ko sem prišel v cilj, mi je zelo odleglo. V prvi vožnji sem naredil eno majhno napako, potem je lepo steklo. V drugi vožnji pa sem imel malo ročne zavore in čutil pomanjkanje moči po tem dolgem potovanju. Takšne uvrstitve danes nisem pričakoval, sem pa zelo vesel," je po današnji tekmi dejal Slivnik in priznal, da je bil dokaj nervozen pred samo tekmo.

Odleglo mu je

„Bil sem na trnih tudi pred drugo vožnjo. Komaj sem čakal nov štart. Ko sem prišel v cilj, mi je odleglo. V prvi vožnji sem naredil eno malo napako, sicer mi je dobro teklo. V drugo pa je bilo malce ročne zavore. A lahko rečem, da se igre ne bi mogel boljše končati zame. To je rezultat, ki mi daje zagon za več treningov, za še bolj trdo delo in da bodo naslednje igre še uspešnejše!“ je še povedal 17-letni dijak jeseniške gimnazije.

Temelj za naprej

„Najprej bi mu čestital! V veleslalomu je odstopil, zato se je bilo treba zbrati. Današnji prvi slalom je bil zelo dober. Celoten nastop pa je zelo dober temelj za naprej. V prihodnje bi bilo smiselno v njegov program dodati še superveleslalom, saj ima zelo dobre občutke za smučanje,“ pa je povedal trener Roman Podlipnik, ki ne bi imel nič proti, če bi se Slivniku pridružil še mlad nadarjen parasmučar.

AVSTRIJCI ŠE VEDNO NA VRHU

Jože Globokar

V športni dvorani OŠ Miklavž na Dravskem polju so ekipe, ki tekmujejo v razširjeni slovenski košarkarski ligi ZPS – ORMEGA MM odigrale peti krog. V organizaciji Zveze paraplegikov Slovenije je 10. marca 2018 tekmovanje pripravilo Društvo paraplegikov Podravja.

Uvodno tekmo je dobila domača ekipa DP Maribor, ki je z visoko razliko premagala DP Celje Thermana. Srečanje je bilo odločeno že ob polčasu (32:17). Mariborčani so v nadaljevanju z dobro igro še dvigovali ritem in zmagali s 60:23. V drugi tekmi sta moči na parketu merili ekipi DP Ljubljana Mercator in DP Novo mesto. Ljubljančani so vodili do prvega polčasa, v drugem pa so vztrajni Dolenjci rezultat izenačili, prevzeli vodstvo in zmagali z 49:43.



V tretji tekmi sta si nasproti stali DP Maribor in RSV Kärnten. Mariborčani so začeli obetavno in dobili prvo četrtino. Sveže spočiti Avstrijci so v drugi četrtini prevzeli pobudo in z dobro igro v nadaljevanju samo še povečevali razliko. Zmagali so z 61:45.

DP Celje Thermana je v četrti tekmi bila bolj zbrana kot v prvi. Z dobro igro v obrambi in z dobrim napadom je s 50:30 ugnala DP Kranj.

Zadnjo tekmo je dobila favorizirana ekipa RSV Kärnten, ki je z minimalno razliko (66:63) premagala DP Novo mesto. **Najboljši strelci po petem kolu: Enis Musić** DP Celje Thermana (178), **Robert Holdering** RSV Kärnten (167), **Boštjan Ceglar** DP Novo mesto (156).

Tekme sta spremljala tehnični delegat lige **Milan Lukan** in vodja športa pri Zvezi **Gregor Gračner**.

Vrstni red po petem krogu:

1. RSV Kärnten
2. DP Novo mesto
3. DP Maribor
4. DP Ljubljana Mercator
5. DP Celje Thermana
6. DP Kranj

SEKSIZEM BOŠTJANA M. ZUPANČIČA?

Roman Vodeb

Uredništvo portala »spol.si« in »Rdeče zore« – gre s feminizmom kontaminirane »moškinje« (in lezbijke) – sta razglasila prejemnika »bodeče neže« za naj-seksistično izjavo leta. Po moji osebni percepciji, ki jo lahko še kako argumentiram, gre v resnici za častno priznanje. To, da jo je letos prejel Boštjan M. Zupančič, je svojevrsten paradoks. Sporna izjava se je namreč nanašala na francosko političarko (tudi ministrico za zdravje) Simone Veil, češ da je »mati vseh abortusov in morilka«. BMZ je na Facebooku zapisal: *»Simone Veil je bila travmatizirana ženska, ki je preživela koncentracijska taborišča. Nihče ne govori o tem, kako so te travme povzročile, da je postala 'mati vseh abortusov'.*«



Foto: Ekoper

Sedaj vam bom skušal z analitično-logičnim sklepanjem dopovedati, da v resnici sploh ne gre za seksistično izjavo. Po moji filozofsko-(psih)analitični percepciji gre sicer resnično za sporno izjavo, vendar ne seksistično. Osebno sem pač »ZA« splav oz. »ZA« svobodno odločanje ženske, kaj bo naredila s svojim telesom (tudi nosečniškim telesom, v katerem je zarodek/fetus oz. »nekaj bivajočega«, kar seveda še ni otrok). Ta BMZjeva izjava (i)zvodeni v smislu kakršnega koli seksizma, če vemo, da bi lahko splav uzakonil tudi moški. In BMZ bi lahko kljub (fiktivni) »menjavi spola« – (ženska) Simone Veil bi bil(a) lahko, konec koncev, tudi Simon Veil (moški) – govoril identično. Torej, če bi bil (ženska) Simona, (moški) Simon, bi bil potem moški *»oče vseh abortusov in morilec«* ... Ali bi potem šlo tudi za seksistično izjavo?! Seveda ne! Izjava sama po sebi torej sploh ni seksistična! Gre pač za to, da jo je izrekel moški (BMZ), ki pa je sicer res seksist, brez dvoma – saj »šteka« razlike spoloma, ker je pač izjemno psihoanalitično podkovan. In ravno BMZ je edini, ki je še kako kredibilen in ob Vesni V. Godina, Andreju Perku in meni (kot seksistu) sploh konkurenčen ...

BMZjeva izjava se v resnici ni nanašala na žensko (Simone Veil kot s spolom opredeljeno bitje) pač pa na njeno dejanje (legalizacijo splava), kar bi konec koncev lahko uzakonil oz. družbeno/sistemske uveljavil/vpeljal tudi moški. BMZ torej nikakor ni seksist zaradi te (spodletele) izjave. Seksist sicer je – verjetno s ponosom, tako kota VVG, Perko, jaz ... Absurdno pa je, razglašati ga za naj-seksista zaradi te, sicer – po mojem mnenju – spodletele izjave.

Če bi bila Simone Vail moški ("Simon") – njeGOV angažma okrog legalizacije splava pa bi bil lahko identičen – ta BMZjeva izjava nikakor ne bi mogla biti seksistična, ker bi pač napadal in obsojal svojega moškega kolega. BMZ bi potem argumentiral »morilskost« svojega moškega kolega: *»Zaradi njeGOVE zakonodajne pobude, medtem ko je (ON) bil francoski minister za 'zdravje', je bilo in je še milijonom otrok odtegnjena pravica do pravne subjektivitete. Tem nerojenim otrokom, pravnim subjektom kot še nerojenim (nascituri) od rimskega prava, je še naprej odtegnjena pravica do življenja, ki bi morala izhajati iz 2. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic. Mediji GA slavijo celo posthumno, medtem ko bi GA bilo treba obsoditi kot največjEGA morilCA vseh časov.*«

Če bo kdo sedaj meni oporekal, češ, da se BMZjeva izjava v resnici nanaša na njegov odnos do splava kot ženske pravice (Simone Veil pa je samo izkoristil, da lahko izpove svoj odnos do splava), potem bi bilo tudi ta BMZjev »odnos« do splava mogoče legitimno (celo brez psihoanalize) s protiargumenti spodbijati, vendar nikakor ne skozi seksizem. Ker: BMZ se je opredeljeval ZA pravico do življenja še nerojenih »otrok«, bolje rečeno zarodkov/fetusov. »Otrokove pravice« (do življenja) je dal pred »pravice žensk« (do splava); to v resnici ni seksizem, saj so med nerojenimi »otroci« (zarodki/fetusi) tudi deklice (ki so ženskega spola)! Biti PROTI splavu v resnici ni seksizem!

Sklepno naj rečem, da sem sam osebno ZA splav, torej ZA pravice žensk, da se same odločajo, kaj bodo s svojo (zgodnjo) nosečnostjo naredile – hkrati pa sem s ponosom tudi seksist. Delanje razlik med spoloma je zame sveta stvar, nekaj častnega, pogumnega in družbeno koristnega!

TRETJI KROG Z ZDOVČEVIM MEMORIALOM

Jože Globokar

Društvo paraplegikov jugozahodne Štajerske je 16. marca 2018 v organizaciji Zveze paraplegikov Slovenije pripravilo tretji krog kegljanja v ligi ZPS-Dom paraplegikov Pacug. Na kegljišču Golovec v Celju so se za ligaške uvrstitve pomerile ekipe iz sedmih pokrajinskih društev Zveze, kegljači pa so tekmovanje tudi tokrat v ekipni in posamični konkurenci posvetili spomину na odličnega kegljača **Petra Zdvca**.



Foto: J.G.

V ekipni konkurenci je slavila domača ekipa DP Celje (1947), drugo mesto je osvojila DP Maribor (1690), tretje DP Ljubljana (1582), četrto DP Novo mesto (1575), peto DP Murska Sobota (1553), šesto DP Slovenj Gradec (1418), sedmo pa DP Koper (1275).

V najštevilčnejši moški konkurenci je največ kegljev podrl domači kegljač **Roman Hrženjak** (477), drugo mesto je osvojil **Viktor Rupnik** – LJ (461), tretje pa **Janez Janžič** - MB (456).

V ženski konkurenci je slavila **Senka Ivanišević** - LJ (443), druga je bila **Marija Kerec** - MB (425), tretja pa **Martina Glavič** - NM (397).

V skupini tetraplegiki je bil najboljši domačin **Aleš Povše** - CE (435), drugi **Kristjan Žunko** - MB (422), tretji pa **Henrik Plank** – CE (399).

Med starejšimi kegljači v skupini veterani je bil najuspešnejši **Franc Borovnjak** – MS (380), drugo mesto je osvojil **Franc Simonič** – MB (371), tretje pa **Franc Kuhelj** – NM (345).

KJE STE LJUDJE?

Aljoša Žbogar

Pišem vam, ker ste moje zadnje upanje, da se v naši državi nekaj premakne. Z ženo živiva skupaj, čeprav nisva poročena. Imava sina Vita. Zgodba se je začela leta 2010, ko je žena doživela anevrizmo pri 28 letih. Po uspešni operaciji je prišlo do otekanja možganov in do tega, da je 100% invalid brez kakršnega koli posluha države. V času, ko je nastala bolezen ni bila niti študentka in niti zaposlena in zaradi tega se ji ne prizna invalidnost ter je brez kakršne koli pravice do dohodka.

Do sedaj ni bil sprejet noben podzakonski akt, za take primere. Moral bi se sprejeti 2015, po besedah varuhinje človekovih pravic, a se ni.

Do sedaj smo se obrnili smo na:

- varuhinjo človekovih pravic,
- socialno službo,
- na odvetniško pisarno (za ponovno obravnavo postopka za ZPIZ-u) neuspešno. Odvetniška pisarna noče biti izpostavljena v tem primeru in na pisarno Predsednika Republike Boruta Pahorja. Vendar pri vseh neuspešno...

Rad bi, da se končno nekaj spremeni v tej državi, ki za nas male ljudi nima posluha. Menim, da nisem osamljen primer.

Za kakršne koli informacije me lahko pokličete na 040 43 88 25.

ČESA SO ME NAUČILI INVALIDI

Nenad Vladić

Rdeča luč na semaforju za pešce. Zastanem nedaleč stran in kot sokol opazujem drveče ljudi, ki zamišljeno letajo na vse strani. V tem metežu sivine moje uho prestreže glasen, a nadvse prijeten dekliški smeh. Pogledam. Na drugi strani ceste, avtobusna postaja. Nenavaden par. Prijeten in nasmejan fant ob še bolj nasmejanem dekletu. To je ona, njen glas sem prestregel. Dekle ljubko in simpatično, a pol nižje od fanta – sedi v invalidskem vozičku. Paraplegik? Človek. Zelena luč in že lebdim nad zebro, a ne morem si kaj, da ne bi še nekajkrat uzrl proti njima. Skril se bom kot vrstni vohun, zanima me nadaljnji razplet. Glede na preteklost naše države ne bi smelo biti težko, saj je bil včasih pri vsaki hiši vsaj en vohun. Vsakdo je tu vohunil za vsakomur. "Cinkal" je brat brata. Mora mi uspeti. Na stran z zgodovino, vrnem se v sedanost. Komaj najdem varno točko opazovanja, ko se okoli njiju nenadoma zbere množica ljudi. Neuki statisti zakrijejo moja junaka.



Ustavi se avtobus. Stampedo se zgrne proti vratom, vidim ju, tam sta. Toda nihče, razen mene, se ne ozira na moja junaka. Sredinska vrata avtobusa se odprejo – nabito polno. Dekletu je težko, opažam da ji je še težje, ko iz slavnostne lože buljijo mtvijevsko zapakirana dekleta v pajkicah in dekoltejih, okrašena z dolgimi zlikanimi lasmi. Dekle kot bi instinktivno vedelo, da fant opazuje njihova kričeča telesa skoraj bojazljivo dvigne pogled k svojemu fantu, da bi izgovorila "reši me". Namesto tega zagleda fanta, ki drži za ročke invalidskega vozička, osredotočen le na vkrcanje. To ji izmami nasme. Ljubezen je zmagala čeprav je množica zasedla avtobus do te mere, da tudi za vžigalico ni več prostora. Ko stojita tam, je tistim v avtobusu vseeno. Topi pogledi, ki imajo samo eno željo: čim prej priti v zabavišni park. Vrata se zaprejo. Avtobus odpelje. Moja junaka se brez jeze vsemu skupaj nasmejita. Počakala bosta naslednji avtobus. Meni ni smešno.

Na področju odpravljanja arhitekturnih ovir in povečanja uporabnosti objektov v javnem prostoru je veliko narejenega, a še vedno premalo. Prilagojeni pločniki, vhodi v objekte, vgrajena dvigala in prilagojene javne sanitarije so zasluga zvez in društev invalidov, paraplegikov. To so junaki. Oni so se bojevali. Oni zmagujejo. Brez laži in brez prevare. Izključno zaradi njihovega angažmaja je sprejeta ustrezna zakonodaja. Z odličji pa se ponašamo vsi mi. Zahodnjaška družba, ki jo je ena sama človečnost. Ena sama ljubezen. Dva dvignjena prsta v zrak, to je to. Mogoče že iz ptičje, ali še bolje iz marsovske perspektive. Tu spodaj, iz oči v oči pa je velikokrat vse drugače. Oči nezmožne toplega pogleda ne morejo uzreti niti dobrega drobnega dejanja. Je komu skozi male možgane švignila misel, da bi iz avtobusa izstopil in dal prostor mojima junakoma? Mogoče, za pičli trenutek, a je kaj kmalu misel potisnil v pozabo na poti v obljubljeni raj.

Slabo pomnimo in hitro pozabljamo. Že drži, da človek brez pozabljanja neprijetnega in grozljivega (kot dokaz lahko izvedemo strahote vseh vojn), ne bi bil v stanju živeti naprej. Vendar pozabili smo vse tiste plemenite lastnosti, ki pomenijo življenje. Ali se kdaj spomnimo svojih starih staršev? Svojih prednikov? Toplih obrazov in pametnih besed? Teh majhnih ljudi velikih dejanj? Podeželja od koder vsi, danes tako potentni urbani meščani izvirmo? Ne modrujte, ne filozofirajte ko živeti ne znate, filozofija pa je življenje. Sram naj nas bo. Prekinili smo vse vzporednice našega bitja s preteklostjo; izgubili smo vsak občutek in zavedanje kaj pomeni biti resnicoljuben, odgovoren in moralen. Resnice nismo v stanju ljubiti, ker je danes vsaka laž od nje slajša in bolj sprejemljiva. Laž ne boli, resnica praviloma vedno. Za nas je odgovornost vedno tuja, ona se tiče nekoga drugega. Morala je tisto, kar se mora. Vse skupaj pa nas gane toliko, kot lanski sneg.

Poglejmo si Olimpijske igre, ko smo pred malimi zasloni grizli nohte in trepetali v upanju na najboljši rezultat športnih ljubljencev. Z uspešnimi in postavnimi se pač ni težko identificirati. Vse lepo in prav. Za paraolimpijske igre pa smo le slišali, tako mimogrede. Jih je kdo sploh videl? Ne, ker tv prenosa le teh zaradi (ne)zanimanja ni. Pa ima kdo sploh predstavo kako invalidi smučajo ali igrajo hokej? Kako tečejo na smučeh? Naj vam namignem; enako, a povsem drugače. Prepričan sem, da bi vsakdo, v kolikor ne bi v sekundi zamenjal tv programa, vsaj pomislil, če že ne bi zavpil: "Neverjetno, kako jim to sploh uspe?!" Mogoče bi nas (da, ta sebična bitja) celo uspeli spodbuditi, da bi imeli svoja življenja malo bolj radi. Tako kot jih ima nekaj tisoč gibalno oviranih oseb pri nas in nekaj deset milijonov po vse svetu. Takrat, ko se požrtvovalno in s čvrsto voljo trudijo z vsemi svojimi posebnostmi vključiti v tokokrog življenja. In njihov cilj ni postati normalen, ampak živeti svoje življenje polno in dostojanstveno.

Zato dragi prijatelji, bralci nehajmo mižati. Z njimi si dovolimo spregovoriti s pozabljenim jezikom širokogrudnosti in odgovornimi dejanji, kot to počnejo oni, ko nas vsak dan učijo živeti pogumno, smiselno in ciljno. Junaki hvala vam.

OBVESTILO

Za tiste, ki bi si končno radi ogledali Vodebovo satirično, s seksizmom in psihoanalizo začinjeno gledališko predstavo »Razočarana gospodinja pri seksologu«, OBVESTILO: 29. in 30. marca si predstavo lahko ogledate v ljubljanski Kavarni Union. Doslej je bilo vseh 12 predstav v Kavarni Union razprodanih. Rezervacija kart je mogoča na GSM: 040 33 66 72.

SPET LEPO DELO

Maša Vavpot



Naš član in dolgoletni član slikarskega društva iz Krškega Mitja Grum, je svoje občudovalce spet presenetil z odlično kopijo Svetega Petra, ki bo tudi razstavljena.

Trenutno pa se ukvarja z novimi projekti, ki so naravnani bolj na velikonočni čas, kot nam je sporočil.

OPRAVIČILO

*Bralcem Sporočevalca se opravičujemo, ker je v 12. številki prišlo pri članku Romana Vodeba **Ogenj, rit, kače niso za igrače...Ali pač?** do "dodatka" na koncu članka, ki je bil le koncept za objavo članka o uspešnem predavanju Igorja Mravlje v Izoli. Zato vam v prilogi pošiljamo popravljeno 12. številko Sporočevalca.*

Hvala za razumevanje!

Združenje invalidov – Forum Slovenije, Linhartova 3a, p.p. 2539, 1109 Ljubljana

Glavni in odgovorni urednik: Borut S. Pogačnik

Tajnica uredništva: Maša Vavpot

Telefon: 041/381-679

e-naslov: info@zifs.si

Izhaja: brezplačno

Naročila za vnos v adremo sporočajte na elektronski naslov od ponedeljka do petka med 8. in 14. uro.